

ศาลเจ้าอันยิ่งใหญ่

อาทิตย์ ติเมวลา
ฝ่ายสำนักพิมพ์ อ.ล.ก.

ดาไซบุ

เสียชีวิตลง และจะด้วยอะไรก็ไม่ทราบได้ ภายหลังจากนั้น ภัยธรรมชาติก็ถล่มเมืองจนย่อยยับ ผู้คนจึงพากันเชื่อว่าเป็นเพราะความแค้นของท่านมิชิซึนาเนะ จากความอยุติธรรมที่เกิดขึ้นกับท่านบันดัลให้เกิดภัยพิบัติตามมา การสร้างศาลเจ้าแห่งนี้ และการนำเอาข้าวของมาเช่นไหว้จึงเริ่มต้นขึ้นนั่นเอง ซึ่งก็ได้สร้างศาลเจ้าขึ้นบนที่ที่เป็นหลุมฝังศพของท่านนั่นแหละ...

จะบอกว่าเนื้อหาที่ดูจะมีสาระที่เพิ่งจะได้อ่านกันไป ข้าพเจ้าเองก็เพิ่งจะมาทราบหลังจากที่ไปแวะศาลเจ้าแห่งนี้กลับมา...ตอนที่พยายามหาสถานที่ท่องเที่ยวรอบๆ เกาะคิวชูก็มีชื่อศาลเจ้านี้ขึ้นมาเพราะความดัง (ที่ไม่รู้ว่าดัง) แต่ตนเองไม่คิดว่าจะสำคัญระดับประเทศขนาดนี้ วิธีการมายังศาลเจ้าดาไซบุก็ง่ายมากเลยครับ เพียงนั่งรถไฟมาลงที่สถานีดาไซบุก็ถึงแล้ว (ถ้าปั่นทูปดินไปอีก) เป็นสถานที่ที่มีการตกแต่งลวดลายได้สวยงามแบบมีนัย (ถึงว่าเถอะ ถึงได้สวยจนสถานีอื่นหมองไปเลย) จำได้ว่าวันนั้นตอนออกเดินทางก็แดดออกอยู่ดีๆ แต่พอเข้าใกล้สถานีดาไซบุ อากาศก็หนาวขึ้นมาชะง่างนั้น แดดฝนก็ตกลงมาอีกต่างหาก โชคยังดีที่ตกลงมาไม่แรง แต่ท่านผู้อ่านครับ อากาศหนาวๆ ผสมกับฝนนี้มันก็ฟินเกินไปหรือเปล่า คือเล่นเอาแทบไม่อยากจะเดินต่อ ร้องจะกลับที่พักทีเดียว

สวัสดี เพื่อนๆ นักอ่านชาว TPA News ทุกคนครับ คอลัมน์ Small Talk ฉบับนี้เราจะพาไปเข้าวัดเข้าวากันสักนิดดีกว่า หลังจากทีจะลอนๆ ไปตามหัวเมืองต่างๆ เพื่อเสพแสงสีเสียงในเมืองกันเต็มทีไปแล้ว แต่จะว่าวัดก็คงไม่ใช่ซะทีเดียว เพราะประเทศญี่ปุ่นยังมีสถานที่ท่องเที่ยวที่เป็นศาลเจ้าด้วย และบังเอิญมารู้ทีหลังว่าศาลเจ้านี้เป็นศาลเจ้าชื่อดัง ดังชนิดที่เรียกได้ว่าระดับประเทศกันเลยทีเดียว อयरอช้ครับ **“ศาลเจ้าดาไซบุ” (大宰府天満宮)** รอเราอยู่

ตามธรรมเนียมของบทความที่ดี ขออารัมภบทด้วยประวัติความเป็นมาถึงความยิ่งใหญ่ของศาลเจ้าแห่งนี้กันสักนิด คือในญี่ปุ่นจะมีศาลเจ้าที่เรียกว่า เทนมังงุ (天満宮) อยู่เป็นร้อยๆ แห่งทั่วประเทศ ศาลเจ้าดาไซบุเป็น 1 ใน 2 ศาลเจ้าสำคัญของประเทศเลยนะครับ เป็นรองก็แค่ ศาลเจ้าคิตาโนะ ที่เมืองเกียวโตเท่านั้นเอง ศาลเจ้าแห่งนี้สร้างขึ้นเพื่ออุทิศให้แก่ดวงวิญญาณของนักปราชญ์ท่านหนึ่งนามว่า ชุงาวาระ มิชิซึนาเนะ ซึ่งเป็นทั้งนักปราชญ์และนักการเมืองในสมัยเฮอัน และท่านมักจะถูกนำไปเชื่อมโยงกับเทพเทนจิน (เทพเจ้าแห่งการศึกษาในศาสนาชินโต) เนื่องจากเป็นผู้มีความรู้และใฝ่เรียนเด็กๆ นักเรียนก็จะนับถือท่านกันมาก และด้วยความที่ที่มีความรู้มากนี้เอง ทำให้อาชีพการงานในฐานะนักการเมืองรุดหน้าไปอย่างรวดเร็ว มีความทรงอิทธิพลสูง และแน่นอนครับ ดีได้แต่อย่าเด่นจะเป็นภัย อีกฝ่ายที่ไม่โอเคก็เลยเข้ามาโค่นอำนาจจนท่านต้องถูกเนรเทศจากเมืองเกียวโตมาทำงานที่ดาไซบุแห่งนี้ แต่หลังจากนั้นไม่นานท่านก็

จุดที่น่าสนใจที่ดึงดูดผู้คนให้มาเที่ยวที่นี่ไม่ใช่แค่ศาลเจ้าครับ จนบางทีแอบคิดว่าศาลเจ้านี้จัดไปเลยเมื่อเทียบกับ “ร้านขายของ” ที่เรียงรายอยู่สองข้างทางระหว่างทางที่จะเข้าไปยังศาลเจ้า แล้วของก็ไม่ได้ไ้ก่กาอาราเร่ด้วยนะ นำกินนำซื้อทีเดียว และสิ่งที่ตีหัวเข้าบ้านสุดๆ ก็น่าจะเป็นโมจิทำสด และร่วมพิถีพิถันสวยงามที่ขายกันหลายร้าน (ແ່ມ່ มັນช่างเป็นใจให้เสียเงินจริงๆ) และก็ได้เสียเงินจริงๆ ด้วยครับ ไม่นาน อากาศมันหนาวเหลือทน ร่างกายต้องการอะไรร้อนๆ อุ่นๆ (เพื่อนที่เคารพก็สั่งบะหมี่เย็นมานั่งกินหน้าตาเฉย อยากจะตบด้วยร่วมพับราคา 500 เยนที่จำใจซื้อมาเพราะแบกมาจากเมืองไทยแต่ไม่ยอมพกจริงๆ) กว่าจะหลุดจากร้านขายของมาได้ก็ต้องบริกรรมคาถา “เดี๋ยวก็ออกมาทางเดิมอีก” อยู่นาน...ยังครับ ยังมีแลนด์มาร์คสำคัญอีกแห่งก่อนเข้าศาลเจ้า นั่นคือร้านกาแฟชื่อดัง โลโก้เป็นรูปนางเงือก ซึ่งเป็นสาขาที่ตกแต่งอย่างพิเศษ สวยงาม แปลกตา และน่าเช็กอิน

กว่าจะผจญมารร้ายเข้าไปในศาลได้ก็ใช้เวลาพอสมควร แต่ต่อให้หนาวแค่ไหน พอเจอของกินของนำรักก็ต้องแวะอะ ด้านในบริเวณศาลเจ้าร่มรื่นสวยงามครับ มีสะพานสีแดงๆ แบบญี่ปุ่นๆ โค้งทอดลงไปที่กลางสระ 2 สะพาน ตระหง่านมาก ใครผ่านไปมาก็ต้องแวะถ่ายภาพกัน และเราก็พอจะโชคดีที่บังเอิญมีน้องผู้หญิงแต่งชุดกิโมโนเดินแหวกสายฝนข้ามสะพานมา ทำเอาป้าๆ ชาวต่างชาติทั้งเกาหลี จีน และญี่ปุ่นเองพากันตื่นเต้นเอ็นกระตุก และไม่รีรอที่จะขอให้เราช่วยถ่ายรูปให้ (?) ญี่ปุ่นที่ จีนที่ เกาหลีที่ เรียกได้ว่าจั่วจกการ

นับเลขแต่ละภาษามาใช้อย่างครบถ้วน รู้ลึกตัวเองทรงคุณค่ามาก และเราก็เสียเวลาไปกับการเป็นช่างภาพพอสมควร จนในที่สุดก็มาถึงหน้าศาลเจ้าจนได้ แต่เดี๋ยวกว่าฝนตกลงมาอย่างไม่มีปี่มีขลุ่ย ทำให้ความตึ่มีด้าแทบจะหมดลงไป กลายเป็นความโกลาหลขึ้นมาแทน แต่ก็ได้ทำการสักการะไปพอกครบกริบนะครับ ก่อนที่จะหันหน้ามาหาเพื่อนเป็นเชิงสัญลักษณ์ว่า “เราไปจากที่นี่กันเถอะ”

Small Tips

หน้าศาลเจ้าดาไซฟุจะมีต้นบ๊วยอยู่ 2 ต้นขนาดช้ายขวา ชื่อว่า โทบิอุเมะ (飛梅) ถ้าว่ากันตามตัวอักษรก็จะแปลว่า บ๊วยบิน) เชื่อกันว่าท่านมิชิซึนาเนะชอบต้นบ๊วยมาก และเมื่อตอนที่ถูกเนรเทศออกจากเกียวโต ก็มีเมล็ดของต้นบ๊วยนี้ลอยลมปลิวตามท่านมาจนถึงที่ดาไซฟุแห่งนี้ ต้นบ๊วยก็เลยสามารถพบเห็นได้ทั่วไปในบริเวณศาลเจ้า และมีไม่ต่ำกว่า 6,000 ต้นเลยทีเดียว และบริเวณศาลเจ้ายังมีร้านจำหน่ายเครื่องรางอยู่มากมายหลายร้าน เครื่องรางที่ฮอตที่สุดจะเป็นเครื่องรางเกี่ยวกับการศึกษา โดยจะฮอตมากในหมู่เด็กนักเรียนในช่วงใกล้สอบเอาไปบูชาเป็นกำลังก่อนเผชิญศึกหนักนั่นเอง